

Rådet noterer, at forbundsregeringen på trods af intentionerne i programmet om at omstrukturere budgettet til fordel for offentlige investeringer planlægger at reducere investeringsudgifterne nominelt fra deres nuværende niveau. Rådet gentager sin henstilling til den tyske regering om at tage investeringsplanerne op til fornyet overvejelse uden dog at bringe budgetmålene i programmet i fare.

Rådet ser med tilfredshed på de bebudede reformforanstaltninger, navnlig i pensions- og sundhedssystemerne og den

offentlige forvaltning, som er af central betydning for bæredygtige offentlige finanser og vækst i beskæftigelsen. En målrettet iværksættelse af reformerne, sideløbende med foranstaltninger, der tager sigte på at øge fleksibiliteten på vare- og arbejdsmarkedene, som det anbefales i de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og er inkorporeret i den tyske statusrapport om strukturpolitikken med henblik på Cardiff-processen, vil fremme opfyldelsen af målsætningerne i stabilitetsprogrammet.

RÅDETS UDTALELSE

af 28. februar 2000

om Italiens opdaterede stabilitetsprogram, 1999-2003

(2000/C 98/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens henstilling,

efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg —

AFGIVET FØLGENDE UDTALELSE:

Den 28. februar 2000 undersøgte Rådet Italiens opdaterede stabilitetsprogram, som dækker perioden 1999-2003. Rådet noterer med tilfredshed, at det trods konjunkturaftmatningen tilsyneladende er lykkedes at nå det oprindelige programs mål om et budgetunderskud på 2,0 % af bruttonationalproduktet (BNP) i 1999, således som anbefalet i de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker. Rentebetalinger, der har været lavere end forventet, og indtægter, der har været højere end forventet, bl.a. som følge af en forbedret skatteinddrivelse, har bidraget til dette resultat. Nedbringelsen af den offentlige bruttogældskvotefortsatte i 1999, idet store privatiseringsindtægter opvejede de negative følger af lavere vækst. Rådet bemærker, at målene for den offentlige sektors nettolåntagning i 2000 og 2001 (på henholdsvis 1,5 % og 1,0 % af BNP) er blevet bekræftet. Rådet glæder sig over tilsagnet om en yderligere budgetkonsolidering, der vil muliggøre et fald i gældskvoten på over 3 procentpoint om året, hvilket vil bringe den ned på 100,0 % i 2003. Rådet finder, at det opdaterede program er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker.

De makroøkonomiske fremskrivninger i det opdaterede stabilitetsprogram forudsætter en gradvis stigning i BNP-væksten fra 1,3 % årligt i 1999 til næsten 3 % årligt i 2002-2003. Rådet

noterer, at denne stigning er realistisk, og at konjunkturopsvinget i 2000 og 2001 kan blive stærkere end forventet i det opdaterede program. På den anden side kan de nye prognoser for renteudviklingen være for optimistiske i lyset af den seneste udvikling på finansmarkederne.

Rådet konstaterer, at den budgetstrategi, der blev beskrevet i det oprindelige program, videreføres med det formål at fortsætte stabiliseringen af de offentlige finanser og fremme vækst og en retfærdig indkomstfordeling. Strategien bygger på fastholdelsen af et højt primært overskud og en reduktion i de løbende udgifters andel af BNP, sideløbende med en vis lettelse af det fortsat høje skattetryk og en forøgelse af de offentlige investeringer, navnlig i den sydlige del af landet. Rådet noterer, at underskudsmålene fastholdes, selv om det primære overskud nu forventes at ville stabilisere sig på et niveau på 5 % af BNP, hvilket er lavere end forudset i det oprindelige program. Rådet noterer sig de italienske myndigheders tilsagn om at ville mindske den andel, som de løbende udgifter (ekskl. renteudgifter) udgør af BNP, fra 37,9 % af BNP i 1999 til 36,2 % af BNP i 2003.

Rådet mener, at den underliggende budgetstilling i 2000 vil give en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til tærsklen for underskuddet på 3 % af BNP under normale konjunkturforskel. Den foreslåede bane for budgetkonsolideringen vil forøge denne sikkerhedsmargin, og dermed vil Italien fortsat opfylde kravene i stabilitets- og vækstpacten frem til 2003. Kommissionen gentager imidlertid, at Italien må sikre et støt fald i den fortsat høje offentlige gældskvotef, og er af den opfattelse, at de budgetmål, som programmet indeholder, bør virkeliggøres, hvis det skal lykkes den italienske regering at overholde sine forpliktelser om at reducere gældskvoten til under 100 % i 2003. Bliver væksten større end forventet i det opdaterede program, forventer Rådet, at Italien vil opnå et bedre budgetresultat end planlagt og dermed fremskynde nedbringelsen af gældskvoten i retning af referenceværdien på 60 %.

I forlængelse af sin udtalelse⁽²⁾ om det oprindelige stabilitetsprogram henstiller Rådet til den italienske regering, at den gør en målrettet indsats for at løse de strukturelle problemer, som

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 68 af 11.3.1999, s. 1.

pensionssystemet og andre aldersbetingede budgetudgifter udgør for de offentlige finanser på mellemlang sigt. Regeringens seneste forslag om at fremme etableringen af bidragsfinansierede pensionsordninger går i den rigtige retning, men kan ikke erstatte behovet for at tage det nuværende systems parametre op til ny overvejelse. En rettidig revurdering af pensionssystemets forskellige parametre vil gøre det muligt at

begrænse den forventede stigning i pensionsudgifternes andel af BNP. Rådet opfordrer endvidere den italienske regering til ufortrødent at gå videre med sit privatiseringsprogram og til at fremme strukturreformerne på arbejds- og varemarkederne og inden for den offentlige administration, hvilket alt sammen er nødvendigt for at forøge konkurrencen og effektiviteten og puste nyt liv i den italienske økonomi.

RÅDETS UDTALELSE

af 28. februar 2000

om Belgiens opdaterede stabilitetsprogram, 2000-2003

(2000/C 98/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens henstilling,

efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg —

AFGIVET FØLGENDE UDTALELSE:

Den 28. februar 2000 undersøgte Rådet Belgiens opdaterede stabilitetsprogram fra 1999, som dækker perioden 2000-2003. Rådet noterer med tilfredshed, at underskuddet på statsfinanserne for 1998 var væsentligt lavere end skønnet i det oprindelige stabilitetsprogram, og at budgettilpasningen fortsatte i 1999 på trods af en opbremsning i den økonomiske aktivitet og ekstraudgifter på grund af uforudsete begivenheder; gældskvoten er gennem de sidste to år nedbragt med 6,3 procentpoint til anslået 114,9 % bruttonationalproduktet (BNP) ved udgangen af 1999. Rådet finder, at det opdaterede program er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

Budgetfremskrivningerne i det opdaterede stabilitetsprogram bygger på et forsigtigt makroøkonomisk scenario, der bygger på en antagelse om en real BNP-vækst på 2,5 % pr. år i årene 2000 og 2001 og en BNP-trendvækstrate på 2,3 % af BNP i de efterfølgende år. Rådet finder, at BNP-vækstfremskrivningerne i det opdaterede program sandsynligvis udgør den nedre grænse i en række sandsynlige makroøkonomiske fremskrivninger; som følge heraf venten Rådet, at hvis der indtræffer en kraftigere vækst, vil budgetresultatet blive bedre end ventet i det opdaterede program, især i 2000.

Rådet noterer sig, at den belgiske regering har til hensigt at opfylde målet om balance i statsfinanserne i 2002, hvilket er tidligere end i det oprindelige program, og at opnå et budgetoverskud i 2003; det anerkender de belgiske myndigheders faste forsat om at søge at opnå bedre budgetresultater i 2000 end dem, der var forudsat i det opdaterede program; denne udvikling vil gøre det nemmere at sikre en gældskvote

på tæt ved 100 % af BNP i 2003, som det forudses i programmet. Efter Rådets opfattelse giver den offentlige forvaltnings underliggende budgetstilling siden 1999 en sikkerhedsmargen mod at overskride referenceværdien for underskuddet på 3 % af BNP under normale omstændigheder, hvilket er i overensstemmelse med kravene i stabilitets- og vækstpakten; Rådet finder dog, at den forbedring i den finanspolitiske stilling, der forudses i programmet, er nødvendig for at sikre et stabilt fald i den fortsat høje gældskvote og for at give råderum for den bebudede indkomstskattereform.

Rådet ser med tilfredshed på det fornyede tilsagn i det opdaterede program fra 1999 om at fastholde store overskud på primærsaldoen som et centralt element i Belgiens budgetkonsolideringsstrategi; denne strategi har bevist sin afgørende betydning inden for de senere år ved at give mulighed for at fremskynde budgettilpasninger og anses for at være et væsentligt middel til at konsolidere de fremskridt, der sket på dette felt, og sikre en fortsat nedbringelse af gældskvoten. Rådet finder, at en vækst i primæruddgifterne på 1,5 % pr. år realt set er passende til sikring af de tilsigtede overskud på primærsaldoen, og opfordrer den belgiske regering til at gennemføre den til punkt og prikke.

Rådet noterer sig, at en hovedmålsætning i det opdaterede program er at opnå en betydelig forøgelse af beskæftigelsesfrekvensen i Belgien og forbedre den økonomiske effektivitet gennem en pakke reformer og økonomisk-politiske foranstaltninger; i denne sammenhæng ser Rådet med tilfredshed på regeringens beslutning om at øge indsatsen for at lette det samlede skattetryk, især på arbejdskraften. I forlængelse af sin udtalelse om det oprindelige stabilitetsprogram⁽²⁾ opfordrer Rådet den belgiske regering til inden for de udgiftslofter, der er fastsat i programmet, at give højere prioritet til offentlige investeringer med det formål at forbedre infrastrukturen og økonomiens produktionspotentiel; det opfordrer regeringen til i de fremtidige opdaterede stabilitetsprogrammer at anføre fremskrivninger for de vigtigste offentlige udgiftskategorier, specielt de offentlige investeringer.

Rådet ser med tilfredshed på samarbejdsaftalen, hvori der inden for en mellemfristet tidshorisont fastsættes budgetmål for alle niveauer af den offentlige forvaltning i Belgien, idet dette er et betydningsfuldt tiltag, som øger gennemsigtigheden og troværdigheden i det opdaterede stabilitetsprogram.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 124 af 5.5.1999, s. 4.